07/02/2019

Άγιος Παρθένιος προστάτης των καρκινοπαθών

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στις 7 Φεβρουαρίου η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Παρθενίου επισκόπου Λαμψάκου.

Ο όσιος Παρθένιος καταγόταν από κάποια κωμόπολη της Βιθυνίας και έζησε κατά τους χρόνους του Μ. Κωνσταντίνου (324 – 337 μ.Χ.). Ήταν υιός του διακόνου της Εκκλησίας της Μελιτοπόλεως Χριστοφόρου, από τον οποίο εδιδάχθηκε την ορθόδοξη πίστη.

Ο Άγιος από την παιδική του ηλικία προέκοπτε στην αρετή και την ευσέβεια. Ο τρόπος με τον οποίο ο Κύριος αλίευσε τους αποστόλους, που ήσαν ψαράδες, τον έκανε να αγαπήσει την αλιεία. Κα όταν έριχνε τα δίχτυα του στην Απολλωνιάδα λίμνη και τα ανέσυρε γεμάτα ψάρια, αισθανόταν ότι εργαζόταν σε ένα από τα πλοιάρια του Αποστόλου Πέτρου ή του Ιωάννου.

Τα χρήματα που εισέπραττε από την πώληση των ψαριών δεν τα κρατούσε για τον εαυτό του αλλά τα εμοίραζε στους πτωχούς από αγάπη προς αυτούς. Γι αυτό κι όταν τον ευχαριστούσαν έλεγε: « Διατί με ευχαριστείτε; Δεν έχω καμία τέτοια αξίωση. Μήπως είμαστε ξένοι; Εμείς είμαστε αδελφοί. Τι δε απλούστερο και φυσικότερο από το να βοηθά αδελφός τους αδελφούς;»

Για την ενάρετη αυτού παρουσία ο Επίσκοπος Μελιτοπόλεως Φίλιππος (ή Φιλητός) τον εχειροτόνησε πρεσβύτερο. Αργότερα ο Επίσκοπος Κυζίκου Αχίλλιος (ή Ασχόλιος) τον εχειροτόνησε Επίσκοπο Λαμψάκου.

Η αρετή και η ευσέβεια που έκρυβε στην ψυχή του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο Θεός τον προίκισε με το χάρισμα της θαυματουργίας, για να μπορέσει να εκδιώκει τους δαίμονες από τους ανθρώπους και να θεραπεύει κάθε είδους ασθένεια. Γι αυτό προσφεύγουν σε αυτόν ιδιαίτερα οι πάσχοντες από την επάρατη νόσο του καρκίνου. Ο Άγιος ήταν ο πράος, ο υπομονετικός, ο φιλόξενος, ο μακρόθυμος, ο άγγελος της ομόνοιας, ο ενθαρρύνων τους μετανοούντες, ο πρόθυμος για το ποίμνιό του. Ο Όσιος Παρθένιος εκοιμήθηκε εν ειρήνη. Τμήμα της τιμίας κάρας αυτού φυλάσσεται στην ιερά μονή Μακρυμάλλη, της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.
Τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν Λαμψάκου ὀφθείς, τὴν θείαν ἐνέργειαν παρὰ Θεοῦ δαψιλῶς θαυμάτων ἐπλούτησας, δαίμονας ἀπελαύνειν, ἀσθενοῦντας ἰᾶσθαι, νόσους ἀποδιώκειν καὶ πληρῶν τὰς αἰτήσεις, Παρθένιε ἱεράρχα, τῶν προσιόντων σοι.

Κοντάκιον
Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Τῶν θαυμάτων εἴληφας, τήν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερέ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα, πιστῶν τά πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα, τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διά τοῦτο σέ ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.